

10 Οκτωβρίου 2014

Μια Κιβωτός Αγάπης.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

**«Οι περισσότεροι την ζωή μας δεν την ζούμε,
προσέχουμε απλώς να μην πεθάνουμε».**

Σε μια εποχή που κυριαρχούν τα λόγια και όχι οι πράξεις, όπου οι «πολλοί» παρακολουθούν τον «έναν», αναζήτησα την εξαίρεση, έναν άνθρωπο που έχει μάθει να ρισκάρει και να εκπέμπει φως εκεί όπου οι άλλοι βλέπουν μόνο σκοτάδι. Βρέθηκα στην Κιβωτό του Κόσμου και συνομίλησα με τον Πατέρα Αντώνιο, ενώ κατά την διάρκεια της συνέντευξης οι ήχοι που εισχωρούσαν από τα γέλια των παιδιών σου υπενθύμιζαν τι σημαίνει πραγματική αγάπη. Λίγο πριν τον αποχαιρετήσω, δεσμεύτηκα να κάνουμε πράξη αυτό που μου ζήτησε για μετά το Πάσχα, να ταξιδέψουμε μαζί στην ακριτική Κιβωτό του, προκειμένου να μου δείξει από κοντά αν γίνονται ακόμα μικρά θαύματα.

Πάτερ Αντώνιε, πιστεύετε ότι είμαστε στην αρχή του τέλους της κρίσης ή στο τέλος της αρχής;

Νομίζω ότι είμαστε στην μέση της κρίσης και αυτό από την εμπειρία που έχω, αφού όλο και περισσότεροι καθημερινά, μας χτυπούν την πόρτα ζητώντας βοήθεια. Δυστυχώς, δεν βλέπω ακόμα φως.

Γιατί στους περισσότερους ανθρώπους το φόντο της ζωής τους είναι γκρίζο;

Διότι η παιδεία που λαμβάνουμε είναι υλιστική, δηλαδή 'έχω, είμαι, δεν έχω, δεν είμαι τίποτα'. Δεν είναι όμως μόνο το αν έχουμε αλλά και το 'είναι' μας. Από εκεί και πέρα βέβαια πιστεύω ότι έχουμε περάσει πολύ δυσκολότερες στιγμές, τις οποίες και ξεπεράσαμε γιατί ήμασταν γαντζωμένοι στις παραδόσεις μας, στην πίστη μας και τις αξίες μας. Αυτό είναι που πρέπει να κοιτάξει ο καθένας μας,

ειδικά αυτοί που έχουν την δύναμη, πρέπει να βοηθήσουν ώστε ο λαός μας να μορφωθεί ουσιαστικά.

Γιατί σε μια κοινωνία όπως η ελληνική η «Κιβωτός του Κόσμου» είναι η εξαίρεση αντί για τον κανόνα;

Πολλές φορές ισχύει αυτό που λέτε. Αντί να είναι ο κανόνας το να ανοίγουμε την πόρτα μας σε όλους, να αγκαλιάζουμε όλο τον κόσμο και ειδικά τα παιδιά, αυτά αποτελούν την εξαίρεση. Δυστυχώς όμως για όλα αυτά θεωρώ ότι ευθύνεται η κρίση αλλά και το γεγονός ότι έχουμε απομακρυνθεί από τις αρχές και τις αξίες μας οι οποίες έχουν γίνει σκουριές.

Είμαστε ένας λαός με πολλούς ικανούς και ελάχιστους πρόθυμους;

Χρειάζεται κάποιος να δώσει το παράδειγμα. Θα σας πω κάτι. Πριν ένα χρόνο μου ζήτησαν να δώσω συνέντευξη από το γερμανικό «Der Spiegel». Ήρθαν λοιπόν εδώ και αυτό που κατάλαβα αμέσως είναι ότι ήθελαν να δείξουν αίμα, ότι ο ελληνικός λαός πεινάει, αφήνει τα παιδιά του, ότι πεθαίνουν από την πείνα, ότι υπάρχει μιζέρια, κατάντια και κακομοιριά. Εγώ όμως ήθελα να τους καθοδηγήσω προς το δικό μου δρόμο, όσο αυτοί το πήγαιναν προς τα εκεί και τους λέω ελάτε να σας δείξω μια άλλη Ελλάδα που εσείς δεν γνωρίζετε. Τους πάω και τους κάνω βόλτα εδώ στην Κιβωτό σε ώρα αιχμής. Τους έδειξα όλο το χώρο, τις αίθουσες διδασκαλίας, την τραπεζαρία που διαβάζουν τα παιδιά, τους εθελοντές μας που αφήνουν τα σπίτια τους και έρχονται όσες ώρες χρειάζονται, χωρίς να κρατούν ρολόι. Άνθρωποι που έρχονται να διαβάσουν τα παιδιά, να τα πάνε στους γιατρούς, να καθαρίσουν, να μαγειρέψουν, να πλύνουν. Έχουμε πολλές γιαγιάδες που δεν μπορούν να βγουν από τα σπίτια τους και τους στέλνουμε εκεί μικρά τσουβαλάκια με ρούχα για να τα πλύνουν, να τα σιδερώσουν και να τα μπαλώσουν. Φυσικά, τα είδαν αυτά οι Γερμανοί, εντυπωσιάστηκαν αλλά δεν τους πολυάρεσε αυτό, γιατί ήθελαν να δείξουν μια άλλη εικόνα, πιο μίζερη. Εγώ λοιπόν προτίμησα να τους δείξω την ευαισθησία, την θυσία και το φιλότιμο του απλού κόσμου.

Άρα δεν ζούμε την κυριαρχία της αδιαφορίας;

Δεν το πιστεύω αυτό με τίποτα. Απλά χρειάζονται και άλλοι πόλοι ανθρωπιάς, αγάπης και στοργής. Να κινητοποιηθούμε περισσότερο και να δώσουμε το καλό παράδειγμα, ώστε να ακολουθήσουν και οι υπόλοιποι. Αν δεν καεί κάποιος δεν μπορεί να δώσει το φως, αν δεν μπεις εσύ στην αρχή, δεν μπορείς να τραβήξεις και τους άλλους. Εμείς εδώ έχουμε 500 εθελοντές και εξωτερικούς συνεργάτες

ακόμα

νοιάζεται ο ένας τον άλλο. Θα πρέπει να σκεφτούμε το διπλανό μας, να τον δούμε με αγάπη και να πετάξουμε από την μέση τον φόβο μας. Μου λένε πολλές φορές τα παιδιά όταν επιστρέφουν από το μπάσκετ, ότι λένε 'καλημέρα' στον κόσμο και τους αγριοκοιτάζουν, τραβιούνται ότι θα τους αρπάξουν τίποτα. Απλό δείγμα μιας μουντής κοινωνίας.

Σήμερα είναι πιο εύκολο ή πιο δύσκολο, να αγαπάμε και να μας αγαπούν;

Νομίζω ότι είναι πιο εύκολο, διότι υπάρχει αρκετός κόσμος πλέον που έρχεται και σου χτυπάει την πόρτα. Δεν ήξερε ο Έλληνας να ζητάει και ίσως η κρίση είναι μια μεγάλη ευκαιρία για να ενωθεί περισσότερο ο κόσμος, να γνωρίσει ο ένας τον άλλο.

Είναι καλύτερο όταν δίνεις να ξεχνάς και όταν παίρνεις να θυμάσαι;

Αυτό είναι κανόνας. Όπως λέει και το Ευαγγέλιο, ότι έχει ο καθένας μας, από κάπου το έχει λάβει, άρα και πρέπει να το προσφέρει και αυτός με την σειρά του, για να έχει αξία.

Τι είναι αυτό που δίνει νόημα και περιεχόμενο στην ζωή μας;

Το να σκεφτούμε ότι δεν είμαστε το κέντρο του κόσμου και ότι μόνο εμείς υποφέρουμε. Τον εγωκεντρισμό που έχουμε μέσα μας και δεν μπορούμε να βγούμε από αυτόν. Αυτό προσπαθούμε να μεταφέρουμε και στα δικά μας παιδιά και μιλάμε για πολύ δύσκολες περιπτώσεις. Παιδιά με γονείς που θα έπρεπε να είναι παρόντες για να τα στηρίξουν, αλλά δυστυχώς είναι αδιάφοροι. Οπότε, εμείς λέμε στα παιδιά να παλεύουν, να αγωνίζονται, τους βοηθάμε να συγχωρούν και πως μπορούν και οι ίδιοι να δημιουργήσουν την δική τους ιστορία. Τους μαθαίνουμε ότι είμαστε ένα σε αυτή την κοινωνία. Ακόμα και αυτόν που μας πληγώνει και δεν μπορούμε να τον καταλάβουμε, δεν πρέπει να τον απομονώνουμε, απλώς με τον δικό μας τρόπο, να του δείχνουμε την αγάπη μας και να αφήνουμε την πόρτα μισάνοιχτη.

Τα σημαντικά βρίσκονται σε ό,τι πετάμε ή σε ό,τι κρατάμε;

Σίγουρα σε ότι αλαφρώνουμε, δεν θα έλεγα πετάμε, αλλά προσφέρουμε. Υπάρχουν βέβαια και πράγματα που πρέπει να πετάξουμε αλλά εγώ πιστεύω περισσότερο ότι μπορούμε να μεταμορφώνουμε την ζωή μας, να αλλάζουμε το λάθος, το ελάττωμα και το πάθος μας. Προχθές ένας εθελοντής μας, μου έφερε ένα κομοδίνο από τα σκουπίδια. Το οποίο το πήρε, το έβαψε, το μαστόρεψε και το έκανε καινούργιο. Έρχεται λοιπόν και μου λέει «σας το έφερα εδώ για εσάς, γιατί έχει συμβολική σημασία». Κάτι που εμείς είχαμε για πέταμα, κοιτάξτε πόσο λειτουργικό μπορεί να γίνει, αρκεί να το δεις με άλλο μάτι, με στοργή και αγάπη. Έτσι κάνουμε και εμείς με τα παιδιά, όταν έρχονται εδώ είναι μαραμένα, δεν μπορούν να γελάσουν, δεν μπορούν να παίξουν και η αυτοεκτίμηση τους είναι στο πάτο, εκεί είναι που εμείς πρέπει να τα ξανακάνουμε παιδιά, δείχνοντας πως μπορούν να μεταμορφώσουν την ζωή τους. Πάντα τους λέω να μην τσιγκουνεύονται τον καλό λόγο.

Πώς η απελπισία μετατρέπεται σε ακλόνητη ελπίδα;

Όταν δείξεις στον διπλανό σου και του φανερώσεις ότι έχει ο ίδιος την δύναμη και δεν χρειάζεται να την ψάξει στον άλλο. Εντός μας είναι όλα τα μέσα για να σωθούμε.

Πρέπει κάποιος να περπατήσει αρκετά στο σκοτάδι, για να αναζητήσει το φως;

Ναι, αυτό είναι μεγάλη αλήθεια. Θα πρέπει να έχει προηγηθεί το σκοτάδι, να φτάσεις στον πάτο για να χτυπήσουν τα πόδια σου κάτω και να ανέβεις. Έρχονται

άνθρωποι απελπισμένοι και πάντοτε τους λέω ότι όλα χρειάζονται πολύ δουλειά και πρώτα από όλα να αναγνωρίσεις τα λάθη σου και να αγαπήσεις τον εαυτό σου.

Τι είναι ευτυχία για εσάς;

Για μένα ευτυχία είναι να λειτουργώ στο Άγιο Θυσιαστήριο με αναπαυμένη την συνείδηση μου, να προσπαθώ έστω στο ελάχιστο να μιμηθώ τον Κύριο μας. Να είμαι χρήσιμος για το διπλανό μας, να βλέπω αυτό το μαραμένο παιδί που μας έρχεται, να μπορεί να ανθίζει και να βλέπει με αισιοδοξία το μέλλον.

Πείτε μου μια εικόνα που είναι βαθιά χαραγμένη στην μνήμη σας.

Πάρα πολλές. Ειδικά τα πρώτα χρόνια, όπου πολλά παιδιά εγκαταλελειμμένα δεν πλησιάζονταν καν. Μιλάμε για έφηβους που έπρεπε να πάνε να μαζέψουν την μάνα τους από το δρόμο. Δεν θα ξεχάσω ποτέ, όταν ένα βράδυ γύρω στη 1, ήρθε ένα παιδί και μας ζήτησε να πάμε να σπάσουμε την πόρτα της τουαλέτας στο σπίτι του για να βγάλουμε την μαμά του από μέσα, όπου ήταν με τις σύριγγες, ναρκωτικά... και σε αυτό το παιδί εγώ θα έπρεπε να του δώσω όραμα για την συνέχεια. Όταν δεν μπορεί να σε αγαπήσει κάποιος, πρέπει εσύ να αγαπήσεις τον εαυτό σου».

Έλεγε ένας Αμερικάνος συγγραφέας ότι «η λύπη κοιτάζει πίσω. Ο φόβος κοιτάζει τριγύρω. Η πίστη κοιτάζει ψηλά». Τι είναι η πίστη; Δοκιμασία ή καταφύγιο;

Η πίστη δεν είναι μόνο καταφύγιο, αλλά και η ίδια η σωτηρία μας. Ότι πιστέψω εγώ για μένα, αυτό θα συμβεί, αυτό καθορίζει όλη την ζωή μας. Η πίστη σώζει. Αν σωθείς εσύ, θα δώσεις και ένα χέρι στον διπλανό σου.

Ποια είναι η φύση της αμαρτίας;

Αμαρτία είναι η αστοχία, ότι χάνω το σκοπό και το κέντρο της ζωής μου. Να αναλωνόμαστε σε πράγματα που δεν έχουν ουσία, να ξοδέψεις μέρος της ζωής σου σε πράγματα που δεν έχουν αξία. Μιζεριάζουμε με χίλια δύο δήθεν προβλήματα

ενώ μπορούμε να χαρούμε με πολύ πιο απλά πράγματα.

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ γιατί υπάρχει πόνος και δυστυχία;

Υπάρχει πόνος και δυστυχία, γιατί αυτονομούμαστε από τον Θεό και από τους γύρω μας. Κάποτε ένας μεγάλος Έλληνας ζωγράφος όταν ήταν στα τελευταία χρόνια της ζωής του, αρκετά άρρωστος, σηκώθηκε μια μέρα και ενώ είχε χάλια καιρό, να πάει σε μια γιορτή. Η νοσοκόμα που είχε σπίτι, τρέχει πίσω του και του φωνάζει: 'κ. Τσαρούχη, θα πεθάνετε, που πάτε;' και τότε της απαντά: 'ε, επειδή θα πεθάνω, να μην ζήσω;'. Οι περισσότεροι λοιπόν την ζωή μας δεν την ζούμε, προσέχουμε απλώς να μην πεθάνουμε. Συμβιβάζομαστε, δεν ρισκάρουμε και μόνο προσέχουμε, καταλήγοντας να μην ζούμε. Ο έρωτας, η ζωή είναι ταυτόσημα με τον κίνδυνο και τον θάνατο.

Από πού πηγάζει η ομορφιά της ψυχής μας;

Είναι θεϊκή, ο άνθρωπος είναι η ψυχή του. Φτιάχτηκε από τον θεό για να μην πεθαίνει.

Έχει αξία σήμερα η συγχώρεση ή έχουμε χαθεί μέσα στα Εγώ μας;

Έχει πολύ μεγάλη αξία, παρότι έχουμε χαθεί στα εγώ μας. Είναι η μόνη μας ελπίδα.

Έχει γράψει ο Χαλίλ Γκιμπράν «να πιστεύεις στα όνειρα γιατί σε αυτά είναι κρυμμένη η πύλη της αιωνιότητας». Τι όνειρα κάνετε;

Συμβουλεύω και τα παιδιά να ονειρεύονται, να τα ακολουθούν και να παλεύουν για αυτά. Ανεξάρτητα τι θα γίνει. Και εδώ η Κιβωτός ένα όνειρο ήταν για μένα και είναι πολύ σπουδαίο να μοιράζονται τα όνειρα σου. Μέσα από την προσφορά σου στον άλλο, μπορείς να αναγεννηθείς.

Η Κιβωτός επεκτάθηκε πρόσφατα με νέο παράρτημα στα ελληνοαλβανικά σύνορα, στην Πωγωνιανή Ιωαννίνων. Γίνονται θαύματα σήμερα;

Γίνονται πάρα πολλά που δεν τα παίρνουμε χαμπάρι. Για να μπορείς να κάνεις κάτι δεν πρέπει να σκέφτεσαι ότι ας μου πέσει πρώτα το λαχείο και μετά. Έχεις πάντα και μπορείς να δώσεις, διάθεση θέλει, όχι μόνο αγαθά. Να είμαι χρήσιμος σε κάτι. Στην Πωγωνιανή για παράδειγμα, ποιος θα το περίμενε, όταν μας καλούσαν από την Θεσσαλονίκη, την Πάτρα για να κάνουμε κάτι εκεί. Όμως είπα, αν κάτι αξίζει να ρισκάρω είναι εκεί στα σύνορα και επειδή είπαμε για όνειρα, κάτι που θα ήθελα να γίνει, είναι μια Γεωργική Σχολή. Εκεί λοιπόν ανακινίσαμε μια πρώην μαθητική εστία, ερείπια ήταν και φτιάξαμε ένα πολύ ωραίο χώρο. Κάνανε για πρώτη φορά παρέλαση μετά από τόσα χρόνια, δείξαμε ότι υπάρχει ζωή, ασχολούνται με την γεωργία και την κτηνοτροφία, έχουν το δικό τους χωραφάκι. Έχουν γίνει ένα με την φύση, την αγαπούν τόσο πολύ και τους έχει βοηθήσει πάρα πολύ, γιατί ήταν παιδιά ταλαιπωρημένα. Πήραμε το ρίσκο και ελπίζω όλη αυτή η δημιουργία να συνεχίσει, γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί που θέλουν να βοηθήσουν. Πίστη στα όνειρα χρειάζεται και να μην τα προδίδουμε. Η πίστη δεν έχει λογική, ίσως και για

αυτό κάνει θαύματα.

Ο Γιάννης Ρίτσος έχει γράψει «Δεν θα φύγουμε από τον κόσμο να το ξέρεις πριν να αγαπήσουμε όσο ζητά η καρδιά μας, πριν τραγουδήσουμε όσο ζητά η αγάπη. Περπάτα. Περπάτα». Σε ποιους πιστεύετε ότι ανήκει το μέλλον;

Σε όλους τους ανθρώπους, σε αυτούς που έχουν στερηθεί την ζωή, στους αδικημένους. Ο καθένας μπορεί να κάνει θαύματα, αρκεί να βγει έξω από τον πόνο του. Εμείς τον χτίζουμε αυτόν τον πόνο, με τα δικά μας υλικά και τις σκέψεις ενώ μπορούμε να κοιτάξουμε ψηλά και να δούμε τι αξίζουμε. Η ελευθερία ανήκει σε εμάς για το αν θα σωθούμε ή αν θα αυτοκαταστροφούμε.

Συνέντευξη: Γιάννης Πανταζόπουλος j.pantazopoulos@yahoo.gr

Φωτογραφίες: Θανάσης Καρατζάς

Η Κιβωτός υπάρχει με τη δικιά σου βοήθεια. Για συμμετοχή αγάπης:

14849 [2,46ευρω / ανά κλήση]

54232 για sms [2,46/μήνυμα]

και αριθμοί λογαριασμού: Eurobank 00260178870100872073

και

Πειραιώς 5023032595870

Πηγές:grekamag.gr-imverias.blogspot.gr

- [_yiorgosthalassis.blogspot.com](http://yiorgosthalassis.blogspot.com)